

Pär Gunnar Thelander

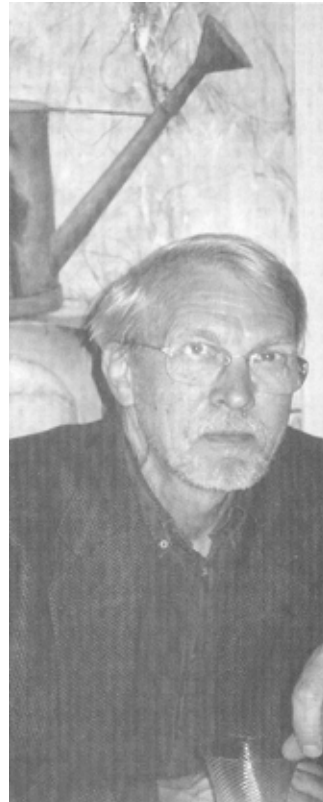
f. 1936 i Stockholm.

Studier vid Konstfack i Stockholm 1953-59, Konsthögskolan i Stockholm 1959-64.

Separatutställningar i Kunstnersfor-bundet, Oslo 1965, Galleri Hedenius, Stockholm 1966, 69, Grafiska Sällskapets Galleri, Stockholm 1965, 77, 85, Galleri Aronowitsch, Stockholm 1974, 78, 81, 85, 91, 96, Galleri Arnesen, Köpenhamn 1974, 75, Galerie Leger, Malmö 1974, 76, Galleri Uddenberg, Göteborg 1974,78,97, Nasjonalgalleriet, Oslo 1977, CentreCulturel Suédois, Paris 1978, Galleri Wallner, Malmö 1979,81, 86, 96, Stefanotti Gallery, New York 1980, Galerie Georges Lavrov, Paris 1988, GalleriAstley, Uttersberg 1992, Åbo Konstmuseum 1993, Konstakademien, Stockholm 1994, Dalarnas Museum, Falun 1996, Grafikens Hus, Mariefred 1996, Alingsås Museum 1996, Konstnärshuset, Stockholm 1999.

Representerad i Bibliothèque Nationale, Paris, British Museum, London, Kupferstich-Kabinett, Dresden, Louisiana Museum for Moderne Kunst, Humlebask, Moderna Museet, Stockholm, Musée de France, Paris, Museo Nacional de la Estampa, Mexico City, Museum of Modern Art, New York, Nationalmuseum, Stockholm, Norrköpings Konstmuseum, Rooseum, Malmö, San Fransisco Museum of Art, Statens Museum for Kunst, Köpenhamn.

I 1999 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår: " Fläcken". Färglitografi, tryckt från fem plåtar. Fyra olika editioner (med blå, gul, grön resp svart fläck) med totalt 320 ex. Mått i mm: 380x220. Tryckningen utförd av Lindströms Original Litografi AB, Solna.

"Fläcken" har P.G. Thelander kallat sin färglitografi till FfGK: s portfölj 1999. Det rör sig om fyra olika états av samma blad, beroende på att konstnären av princip vill ha små upplagor på sina blad.

Motivet är - som så ofta hos Thelander - ganska intrikat; han säger själv, att en skulpturgrupp i Paris Luxembourgträdgård gav honom idén. Där var det Tiden, Poesin och Skönheten som omgav en byst av målaren Delacroix. Poesins gestalt har försvunnit i Thelanders bild, och av Delacroix återstår bara en färgfläck. Tiden och Skönheten däremot - en skäggig, bevingad åldring med en naken flicka i famnen - har blivit litografins huvudpersoner. Skönhetens förgänglighet och kamp mot Tiden var förr ett vanligt motiv i konsten, liksom Skönheten/flickan och Döden.

I Thelanders bild har (den häftigt argumenterande) flickan hoppat ner från Tiden, som i stället fått en väldig, tung morot att bära på. Gubben ser snopen - eller avsnoppad? - ut och verkar mest fundera över om han bör bära moroten uppåt eller neråt. - allt medan flickan verkar sätta honom på plats. Vad hon säger får vi aldrig veta, ty pratbubblan innehåller bara färg, som dessutom har lämnat en plump utanför bildens ram.

Några av den venetianske målaren Paolo Veroneses vinthundar har kommit in i kompositionens ena hörn, men de vegeerar stilla och bryr sig inte om huvudpersonernas dramatiska uppgörelse.

P.G. Thelanders mästertligt tecknade bilder brukar ofta ha något eller några konsthistoriska lån: Som en lätt ironisk flanör i Konstens historia plockar konstnären med sig de detaljer han behöver för att ge sina ofta sensuella kvinnskildringar perspektiv eller relief.

Ragnar von Holten